

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010087
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3715010087.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. apríla 2015v senáte zloženom z predsedu JUDr. Iva Hlucháňa a prísediach Mgr. Miroslavy Mistolerovej a Mariána Babušu, v trestnej veci obžalovaných 1/ T. E. a spol. pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., § 155 ods.1 Tr.zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., , takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný 1/ T. E. , nar. XX.XX.XXXX v W. A., bytom W., časť S. K., ul. K. Q. XXX/XX, bez zamestnania, evidovaný na ÚPSVaR, od 08.09.2014 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina,

Obžalovaný 2/ T. E. , nar. XX.XX.XXXX v W. A., trvale bytom W., časť S. K., J. K. XXX/XX, živnostník,

Obžalovaný 3/ Q. E. , nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom W., adresa na doručovanie písomností W., časť S. K., J. K. XXX/X, zamestnaný v spol. E. V. T., s. r. o., W.,

Obžalovaný 4/ ml. V. B. , nar. XX.XX.XXXX v W. A., trvale bytom L. XXX, okr. Považská Bystrica, študent Strednej odbornej školy Považská Bystrica,

s ú v i n n í , ž e

obž. X/T. E., obž.2/ T. E. a obž.3/ Q. E.

1.

dňa 19.04.2014 asi o 01.00 hod., na miestnej komunikácii na Trenčianskej ulici na moste v Púchove, v blízkosti herne VIX, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení, fyzicky napadli T. W., bytom W.-časť S. K., M. č. XXXX/X a to tak, že 2./ obv. T. E. ho najskôr udrel dlaňou do tváre, potom spoločne s 3./ obv. Q. E. poškodeného udierali päšťami po hlave a celom tele, a keď spadol na zem a zostal ležať, 2./ obv. T. E. a X./ obv. Q. E. ho bili päšťami a kopali po celom tele a aj do hlavy, následne k poškodenému T. W. prišiel 1./ obv. T. E. a najmenej jedenkrát ho kopol a stupil mu nohou na ľavú časť tváre v spánkovej oblasti, čím mu spôsobili zranenie - pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vľavo, pomliaždenie tváre s odreninami, zlomeninu nosa s posunom úlomkov, tržnú ranu na hornej pere, zlomeninu dvoch predných horných rezákov, v dôsledku čoho by bol, podľa znaleckého posudku chirurga práceneschopný najmenej 10 dní, v prípade, že by bol zaradený do pracovného procesu, pričom násilie na telesnú integritu poškodeného T. W. bolo vedené stredne veľkou až veľkou intenzitou, v dôsledku zranenia bol obmedzovaný v bežnom spôsobe života v trvaní 4 až 6 dní a to bolesťami, sťažnou hygienou tváre a hlavy, v dôsledku vyrazenia dvoch predných zubov horného zuboradia a tržnej rany na hornej pere mal sťažnené hryzenie potravy, prežívanie potravy a kozmetický defekt v oblasti úst, pričom uvedený útok, s prihliadnutím na intenzitu a rozsah poranení, výskyt kopnutí do hlavy a tváre, mohol spôsobiť poškodenému závažnejšie poranenia tvárového skeletu, prípadne aj skeletu lebky, ako aj vnútrolebečné krvácanie rôzneho stupňa a rozsahu,

obž.1/ T. E., obž.4/ ml. V. B.

2.

dňa 06.07.2014 asi o 02.00 h, v obci Nosice, okr. Púchov, na príjazdovej ceste ku cvičisku dobrovoľných hasičov, kde sa v tom čase konala hasičská zábava, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, 1./ obv. T. E. a 4./ obv. ml. V. B., spoločne s ďalšími doposiaľ neustálenými osobami, obklúčili T. K., M. K. a J. A., z ktorých následne fyzicky napadli T. K., bytom W. A., B. XXX, a to tak, že 4./ obv. ml. V. B. ho udrel pravdepodobne kovovým predmetom, tzv. boxerom, zozadu do hlavy, následne 1./ obv. T. E., ktorý stál v tom čase za poškodeným K., ho udrel jedenkrát rukou do hlavy, po čom spadol na zem, kde zostal ležať, následne ho 1./ obv. T. E. a X./ obv. ml. V. B., spoločne s ďalšími doposiaľ neustálenými osobami, opakovane kopali najmä do hlavy a hrudníka a 1./ obv. T. E. mu veľkou intenzitou skočil najmenej jedenkrát na hlavu, čím mu spôsobili zranenia - otras mozgu, periokulárny hematóm a opuch v oblasti ľavého oka, opuch a hematóm vo vlasatej časti hlavy temena a záhlavia vpravo, mnohopočetné odreniny tváre, povrchové odreniny vlasatej časti hlavy, obojstranné pomliaždenie pliec, pomliaždenie záhlavia vľavo s cudzím telesom - kameňom o veľkosti 5x5 mm v hlave, ktoré by si vyžiadali podľa znalca chirurga práceneschopnosť v trvaní najmenej 1 mesiac, teda od 06.07.2014 do 06.08.2014, ak by bol poškodený zaradený do pracovného procesu, pričom podľa znaleckého posudku obmedzovali poškodeného uvedené zranenia v bežnom spôsobe života po dobu najmenej 10 dní a to bolesťovosťou zranených miest, hlavy s maximom v oblasti pravej polovice tváre, vlasatej časti hlavy a pravého ucha, pri spánku musel vyhľadávať úľavové polohy, ohľadom zranenej hlavy a zranených ramien, pri stravovaní a hygiene mal bolesti v oblasti temporomandibulárneho zhybu vpravo, musel konzumovať tekutú a mäkkú stravu, nemohol vykonávať žiadnu činnosť v predklone, nemohol čítať, musel zachovávať kľudový režim a bol úplne odkázaný na pomoc svojej matky, pričom v prípade, že by bola intenzita úderov a kopancov väčšia, došlo by u poškodeného K. ku závažnejšiemu poraneniu - pomliaždeniu mozgu, krvácaniu do mozgu alebo pod mozgové obaly, v dôsledku čoho by boli ťažko poškodené životne dôležité orgány, mozog a veľké cievy v mozgu a tým by bol priamo ohrozený jeho život,

tohto konania sa 1./ obž. T. E. dopustil napriek tomu, že bol rozkazom Okresného úradu Trenčín sp. zn. 5/2014 IL zo dňa 21.01.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2014 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tak, že fyzicky napadol úderom do hlavy inú osobu,

t e d a

obž.1/ T. E.

v bode 1. a 2.

- spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu, trestného činu nedošlo

- spoločným konaním sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom, výtržnosti tým, že napadol iného, a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

2/ T. E. a obž.3/ Q. E.

v bode 1.

- spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- spoločným konaním sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom, výtržnosti tým, že napadol iného,

obž. 4/ ml. V. B.

v bode 2.

- spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu, trestného činu nedošlo

- spoločným konaním sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom, výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l i

obž. 1/. T. E.

v bode 1. a 2.

- spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., dvojnásobný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,

- spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., dvojnásobný prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák.,

obž. 2/ T. E. a obž.3/ Q. E.

v bode 1.

- spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,

- spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

obž. 4/ ml. V. B.

v bode 2.

- spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,

- spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. a

o d s u d z u j ú s a z a t o :

obž.1/ T. E. :

podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., za použitia § 38 ods. 2,3 Tr.zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. h) Tr.zák., § 41 ods. 1,2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 39 ods. 1 , ods.3 písm. e) Tr.zák. , na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 / slovom :. tri / roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. sa mu určuje skúšobná doba 5 / slovom : päť / rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. súd ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného na čas 5 / slovom : päť / rokov

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) , e) Tr.zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným a osobne sa poškodeným ospravedlniť .

Obžalovaný 2/ T. E.

Podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., za použitia § 38 ods. 2,3 Tr.zák., § 36 písm. l), n)Tr. zák., § 37 písm. h) Tr.zák., § 41 ods. 1,2 Tr.zák., § 39 ods. 1 , ods.3 písm. e) Tr.zák. , na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 / slovom :. tri / roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 tr.zák. sa mu určuje skúšobná doba 3 / slovom : tri / rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. súd ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného na čas 3 / slovom : tri / roky

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) , e) Tr.zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným a osobne sa poškodeným ospravedlniť

Obž. 3/ Q. E. :

Podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., za použitia § 38 ods.2,3 Tr.zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr.zák., § 41 ods. 1,2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 39 ods. 1 , ods. 3 písm. e) Tr.zák. , na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 / slovom :. tri / roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a) Tr.zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. sa mu určuje skúšobná doba 4 / slovom : štyri / roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. súd ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného na čas 4/ slovom : štyri / roky

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) , e) Tr.zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným a osobne sa poškodeným ospravedlniť

Obž. 4/ ml. V. B. : podľa § 155 ods. 1 tr.zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., za použitia § 117 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest v trvaní 2 / slovom : dva / roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a § 119 ods. 1 Tr.zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu 2 / slovom : dvoch / rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. sú obž. 1/ T. E., X/T. E., X/Jaroslav E. povinní nahradiť solidárne poškodenému W. T., nar. X.XX.XXXX, bytom W., S. K., M. XXXX/X, škodu na zdraví XXXX,XX Eur a na osobných veciach 102,15 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený W. T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občiasko súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sú obž. T. E. s obž. 4/ ml.V. B. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému K. T., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, okres W. A., škodu vo výške 1812,80 Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák., súd ruší vzhľadom k obž. Q. E. a obž. T. E., výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/199/2014, zo dňa 3. 9. 2014, ktorý bol vyhlásený obžalovanému Q. E. a ktorým bol Q. E. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. X písm. a) Tr.zák. a odsúdený na trest OS v trvaní 1 rok, s podmienčným odkladom na 2 roky dňa 6. 10. 2014,

a obž. T. E. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr.zák., za čo bol odsúdený na trest OS v trvaní 8 mesiacov, s podmienenou dobou na 2 roky, dňa 24. 11. 2014, ako aj všetky výroky obsahovo na toto rozhodnutie nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na obžalovaných obžalobu pre skutky tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný 1/ T. E., obž. 2/ T. E., obž. 3/ Q. E. na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. , teda že sú vinní zo spáchania všetkých skutkov, ktoré sú im kladené za vinu.

Obž.1/ T. E., obž. 2/ T. E., obž. 3/ Q. E. na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h Tr.por. odpovedali „ÁNO“.

Prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia u obžalovaného T. E., T. E., a Q. E. v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. por. prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom , výrokom o treste, náhrade škody, alebo ochranné opatrenia.

Obžalovaný 4/ ml. V. B. ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie uvedeného trestného činu.

Vzhľadom na vyhlásenie obž. 1/ T. E., 2/ T. E., X/Q. E., súd ohľadne týchto obžalovaných vykonal dokazovanie len prečítaním správ o povesti, oboznámením sa registrom trestov, oboznámením sa pripojeným spisom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 2T/199/2014, znaleckými posudkami k náhrade škody, ohľadne obž. 4/ ml. V. B. súd vykonal dokazovanie výsluchom samotného obžalovaného, výsluchom spoluobžalovaného a spolupáchateľa T. E., výsluchom svedka a zároveň poškodeného T. K., výsluchom svedkov Z. A., W. S., B. M. , V. E., W. J., J. A., oboznámením sa závermi znaleckého posudku MUDr. Hajtmana, MUDr. Mičiaka, odborným vyjadrením JHS Martin k hodnote poškodených vecí, lekáarskymi správami a ostatnými listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné :

Obžalovaný 1/ T. E. je v súčasnej dobe nezamestnaný, je riadne evidovaný na úrade práce. Doposiaľ bol postihnutý za priestupky, avšak okrem jedného všetko na úseku pravidiel cestnej premávky, ktoré boli riešené blokovou pokutou. V mieste bydliska narušenú povesť nemá. Riešený komisiou na ochranu verejného poriadku nebol . Bol jedenkrát súdne trestaný pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm.b) Tr.zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch rokov. Jedná sa práve o rozhodnutie Okresného súdu v Považskej Bystrici, 2T/199/2014, ktoré sa v rámci súhrnného trestu výrok o treste ruší. Vo výkone väzby v ústave na výkon väzby MS SR Žilina bol počas výkonu väzby hodnotený veľmi pozitívne, s tým,že má slušné správanie a dodržiava ústavný poriadok. Nebol potrestaný.

Obž. 2/ T. E. má ukončené vysokoškolské vzdelanie, učiteľ, je evidovaný ako súkromný podnikateľ s rôznym predmetom podnikania. V mieste bydliska nemá narušenú povesť. Taktiež aj tento má rôzne priestupky a to všetko na úseku pravidiel cestnej premávky, za čo mu boli ukladané blokové pokuty. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Obž. 3/ Q. E. je zamestnaný E. V. W., od roku 1998. Z práce je hodnotený kladne, svedomite si plní pracovné povinnosti. V mieste bydliska nebol doposiaľ riešený komisiou na ochranu verejného poriadku a je hodnotený priaznivo. Priestupkovo bol stíhaný v roku 2001 proti občianskemu spolunažívaniu , za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur.

Čo sa týka obžalovaných 1/ T. E., 2/ T. E., 3/ Q. E., mal súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne a najmä vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných, ktoré urobili na hlavnom pojednávaní za preukázané, že obžalovaný T. E. sa dopustil spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., a to v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. , ako aj spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.,prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr.zák., a to ako v prvom skutku, tak aj v druhom skutku. Nakoľko jednoznačne ,teda samotným vyhlásením obžalovaného, ale aj ostatnými vykonanými dôkazmi mal súd za preukázané, že spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu , ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a taktiež mal súd za preukázané, že spoločným konaním sa dopustil fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Skutočnosť, že bol za uvedený skutok postihnutý, mal súd za preukázané rozkazom Okresného úradu Trenčín, sp.zn.5/2014/IL, zo dňa 21.1.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. 2. 2014, ktorým bol uznaný z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona a za toto mu bola uložená pokuta.

U obž. 2/ T. E. a 3/ Q. E. potom súd kvalifikoval ich konanie ako spolupáchateľstvom podľa § 20 zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., ako aj spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., nakoľko mal súd za preukázané jednak priznaním obžalovaných, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, že spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu , ktorého sa dopustili v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a taktiež mal súd za preukázané, že spoločným konaním sa dopustili fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného.

Čo sa týka obžalovaného 4/ ml. B., tu súd vykonal dokazovanie k vine obžalovaného a to jednak výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Uvedol, že nepopiera, že na uvedenom mieste bol, avšak od poškodeného K. bol vzdialený na takú vzdialenosť, že ho nemohol udrieť. Pokiaľ mu je toto kladené za vinu, necíti sa byť z toho vinný a taktiež poprel, že by akýmkoľvek spôsobom on kopal alebo iným spôsobom útočil na poškodeného K..

Spoluobvinený T. E., ktorého súd vypočul v zmysle § 257 ods. 8 , napriek tomu, že dal vyhlásenie k svojej osobe uviedol, že B. sa ničoho nedopustil, ranu K. dal on boxerom.

Poškodený K. uviedol, že kto ho udrel on nevie, bola tam zvláštne chaotická situácia a nemôže teda ani on potvrdiť, že s určitosťou vie, že ho udrel B..

Svedok Z. A. bol v rámci prípravného konania viackrát vypočutý, kde pri každej svojej výpovedi zotrval na svojich tvrdeniach, teda že videl, akým spôsobom V. B. zaútočil na poškodeného K.. Jednoznačne viackrát vo svojich výpovediach popísal spôsob napadnutia zo strany B. s tým, že len pri poslednej výpovedi v rámci vyšetrovania uviedol, že nie je si už celkom istý. Na hlavnom pojednávaní absolútne zmenil svoju výpoveď, uviedol, že bol nútený políciou, vyšetrovateľom, avšak z celkového prejavu tohto svedka bolo vidieť, že mal snahu práve tomuto obžalovanému pomôcť. Nakoľko svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.4.2015 napriek poučeniu o nutnosti vypovedať pravdu a zloženej prísaha, vypovedal diametrálne odlišne, ako v prípravnom konaní, prokurátorka čítala výpovede tohto svedka z prípravného konania. Z počiatku svedok uviedol, že takéto slová on nepoužíval, že to boli policajti, ktorí naňho tlačili, nakoniec však uviedol, že pokiaľ tak vypovedal, vypovedal vtedy pravdu a si to pamätal. Z prečítaných svedeckých výpovedí tohto svedka mal súd za preukázané, že bol to práve V. B., ktorý poškodeného K. udrel ako prvý, pričom pri útoku mal v ruke boxer. V ďalšej výpovedi síce poprel, resp. nebol istý tým, či mal B. v ruke boxer, alebo nemal. Ďalej popísal činnosť obž. E. v tom, že potom, čo V. B. K. udrel zozadu do tváre, nasledoval ďalší úder zo strany E., na čo poškodený K. padol. E. mu potom mal skákať po hlave a mal ho kopnúť. K. mali však kopať aj iní ľudia, konkrétne E., V. a M.. Pri poslednej

výpovedi dňa 26.1.2015 vypovedal aj v prítomnosti prokurátorky, už nevypovedal spontánne, rozčuľoval sa, rozhadzoval rukami a v podstate negoval skutočnosti, ktoré predtým uviedol. Uviedol na záver, že si už presne udalosti nepamätá. Ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel, že by sa mu ktokoľvek vyhrážal, že by ho niekto ovplyvňoval.

Svedkyňa W. S. vypovedala na hlavnom pojednávaní presne tak isto, ako vypovedal svedok A.. Aj táto svedkyňa napriek tomu, že bola konfrontovaná so svojimi zápisnicami z prípravného konania uviedla, že si to už nepamätá, že nevie, ako to bolo presne, nevie to popísať, s tým, že potom, čo jej boli prečítané výpovede z prípravného konania, uviedla, že pokiaľ tak vypovedala, bola to pravda. Jednoznačne svedkyňa uviedla pred senátom na hlavnom pojednávaní, že B. udrel K. a potom bežal preč. Následne však túto výpoveď, keď bola konfrontovaná s týmito slovami zo strany predsedu senátu, poprela, uviedla, že takéto nič nepovedala. Aj na tejto svedkyňi bolo jednoznačne vidieť, že nevypovedá pravdu, resp. má snahu pomôcť obžalovanému 4/. Na otázku, či sa jej niekto vyhrážal, alebo ju ovplyvňoval, uviedla nie. Taktiež uviedla, že porozumela riadne poučeniu zo strany súdu, napriek tomu však zotrvala na svojom tvrdení, že presne si to už nepamätá. Na otázku predsedu senátu, či jej výpovede z prípravného konania boli vymyslené alebo sa zakladali na pravde, uviedla, že pokiaľ tak vypovedala, tak vypovedala to, čo si vtedy pamätala.

Svedkovia M. a E. zhodne uviedli, že v podstate boli na uvedenej zábave, bola tam hromadná bitka, ale podľa ich názoru V. B. nenapadol K. a tento dostal od niekoho iného.

Svedok J. uviedol, že v uvedený deň bol aj on na zábave, bola tam bitka, avšak nevidel V. B., že by K. udrel. K. dostal od niekoho iného.

Svedok J. A. uviedol, že v uvedení noc bol na zábave, aj on je poškodený, pričom jeho trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie / uviedol, že aj on bol napadnutý a zbitý. Sledoval konflikt medzi poškodeným K. a T. E., avšak on videl už K. na zemi. Akým spôsobom sa dostal K. na zem, či ho udrel B., uviesť nevedel, nakoľko toto nevidel. Situáciu začal sledovať až potom, čo bol K. na zemi, nakoľko sa rozprával sa kamarátom. Následne nakoľko je so B. kamarát, resp. dovtedy bol kamarát, B. ho navštívil v reštaurácii a uviedol mu, že on ho nezbil, že neudrel teda ani K., že K. dostal od E..

Tu treba uviesť, že všetci svedkovia do jedného však uviedli, že K. a jeho partiu bili viacerí, teda nielen E. a B., ale teda že dostával od viacerých ľudí, asi 8-10 ľudí a že tam bola „trma-vrma“. Z tohto dôvodu aj trestná vec A. J. bola vylúčená na samostatné konanie, nakoľko sa nepodarilo ustáliť okruh osôb, ktoré by práve J. A. bili a podľa vyjadrenia vyšetrovateľa ich malo byť 8 až 10.

Jednoznačne však svedkovia v prípravnom konaní potvrdili, že skutočnosť sa stala tak, že najprv B. udrel poškodeného K. do hlavy, tento potom dostal po hlave úder od E. T. a následne keď padol na zem, tam ho bili a kopali.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný oboznámením sa závermi znaleckého posudku MUDr. Pavlom Mičiakom, znalca z odboru zdravotníctvo, kde zo znaleckého posudku vyplýva, že K. utrpel otras mozgu, periokulárny hematóm a opuch v oblasti ľavého oka, opuch a hematóm vo vlasatej časti hlavy temena a záhlavia vpravo, mnohopočetné odreniny tváre, povrchové odreniny vlasatej časti hlavy, obojstranné pomliaždenie pliec, pomliaždenie záhlavia vľavo s cudzím telesom - kameňom o veľkosti 5x5 mm v hlave, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní cca 1 mesiac, ak by bol poškodený zaradený do pracovného pomeru, pričom podľa znaleckého posudku obmedzovali poškodeného K. v bežnom spôsobe života po dobu najmenej 10 dní a to počas jednodňovej hospitalizácie na chirurgickom oddelení NsP Považská Bystrica, tým, že musel ležať v posteli, boli mu kontrolované vitálne funkcie, dostal infúzie do žily a analgetiká. Znalec ďalej uviedol, že v prípade väčšej intenzity úderu a kopancov, došlo by k závažnejšiemu poraneniu a to pomliaždeniu mozgu, krvácaniu do mozgu alebo pod mozgovú obalu, v dôsledku čoho by boli ťažko poškodené životne dôležité orgány, mozog, veľké cievy v mozgu a tým by bol priamo ohrozený život poškodeného. Znalec ako mechanizmus vzniku poranenia poškodeného K. ustálil, že bol kopaný do hlavy a pomerne s veľkou intenzitou mu bolo skočené na hlavu. Znalec uviedol, že mechanizmus vzniku zranení korešponduje s výpoveďami K., ako i svedkov. Znalec ohodnotil zranenie poškodeného K. celkovo na 110 bodov, čo predstavuje 1812,80 Eur.

Znalec bol k uvedenému znaleckému posudku dopočutý, kde uviedol, že pri vyšetrení poškodeného K. zistil v zadnej časti jeho hlavy typické zranenie, ktoré vzniká pri útoku za použitia boxeru, v dôsledku čoho vznikajú rany na koži a podkoží. Zranenie boxerom mal poškodený K. spôsobené v záhlaví, kde je lebka najhrubšia a v prípade, že by útok boxerom viedol páchatel napr. do spánkovej kosti alebo temennej kosti, úder by mal jednoznačne horšie následky. Znalec ďalej uviedol, že nie je mu známa skutočnosť, že by mal pri zranení K. vybité zuby. Na základe takéhoto dokazovania potom súd neuveril obrane V. B. v tom, že tento poškodeného K. neudrel, resp. že naňho neútočil. Je pravdou, že v podstate bolo preukázané v celom spisovom materiáli aj v rámci celého prípravného konania rôznymi svedeckými výpoveďami, že došlo k tzv. hromadnej bitke medzi Bystričanmi a Púchovčanmi. Viacerí svedkovia uviedli, že bitky sa zúčastnilo viac ľudí, ktorí sú doposiaľ nestotožnení. Aj z tohto dôvodu bola vec ohľadne J. A. ako poškodeného, vyšetrovateľom vylúčená na samostatné konanie, avšak jednoznačne svedok Z. A. a svedkyňa S. popísali, akým spôsobom došlo k zraneniu K.. Bolo to tým, že prvý na K. zaútočil práve V. B. a to tým spôsobom, že ho značnou intenzitou udral do oblasti hlavy. Na základe ďalších svedeckých výpovedí mal súd za preukázané, že bol to aj V. B., ktorý do poškodeného kopal. Na základe týchto skutočností potom súd neuveril obrane obžalovaného a tohto uznal vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., vykonaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., ako aj prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., nakoľko mal za preukázané, že spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a spoločným konaním sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Pri ustálení viny súd vychádzal zo všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané a teda tieto nasvedčujú tomu, že bol to práve aj obžalovaný B., ktorý svojim konaním na plnil všetky pojmové znaky uvedenému úmyselného zločinu.

Obž. B. po ukončení základnej školy navštevuje stredné odborné učilišťa v Považskej Bystrici, odkiaľ je hodnotený ako žiak so slabšími vyučovacími výsledkami. Mal zníženú známku zo správania z dôvodu absencie v škole. Jeho správanie voči spolužiakom je v norme. Doposiaľ priestupkovo postihnutý nebol. Podľa správy úradu práce sociálnych vecí a rodiny, ktorá správa sa na hlavnom pojednávaní čítala, pochádza z úplnej rodiny, doposiaľ matka uviedla, že nemá s ním žiadne výchovné problémy. Evidujú ho však od roku 2013, nakoľko bol obvinený a trestne stíhaný pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr.zák. Uvedená trestná vec nie je právoplatne ukončená, bol oslobodený spod obžaloby.

Podľa § 34 ods.1,4 Tr. Zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. Zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. Zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne, a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr.zák. pri ukladaní trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie znížiť a uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako 5 rokov.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. Zák. ak súd odsudzuje páchatela za viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestných.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. Zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody, za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprisnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. Zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol u obžalovaných na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, pričom u obž. 1/ T. E. zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n), teda že s doznal k spáchaniu trestnej činnosti a túto oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom / podľa ústavnej praxe vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) takéto vyhlásenie možno považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti / a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), teda že spáchal viac trestných činov. Takže u tohto obžalovaného bol pomer poľahčujúcich k priťažujúcim 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností. U obž. 2/ T. E. súd zistil taktiež dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), takže pomer poľahčujúcich k priťažujúcim bol 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností. U obž. 3/ Q. E. súd taktiež vyhodnotil, že u tohto zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) a jednu priťažujúcu podľa § 37 písm. h) Tr.zák., takže pomer poľahčujúcich k priťažujúcim bol 2:1 v prospech poľahčujúcich. U obž.4/ B. V. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j), teda že doposiaľ viedol riadny život a jednu priťažujúcu podľa § 37 písm. h), teda že sa dopustil viacerých trestných činov , takže pomer poľahčujúcich k priťažujúcim bol 1:1.

Súd u všetkých obžalovaných ukladal úhrnný trest odňatia slobody, nakoľko ich odsudzoval za viac trestných činov . U obž. 1/ T. E. a obž. 2/ Q. E. súd zároveň však ukladal aj súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko ich odsudzoval za skutok, ktorí spáchali obaja skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin / rozhodnutie Okresného súdu v Považskej Bystrici, - trestný rozkaz sp.zn. 2T/199/2014, zo dňa 3.9.2014/.

Súd však vzhľadom na okolnosti prípadu a to úprimné oľutovanie trestnej činnosti u obž. 1/, 2/,3/ , doznanie sa , použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. a to aj s ohľadom na ustálenú prax súdov, že v prípade, že by obžalovaný uzavrel dohodu s prokurátorom, mal by priamo zo zákona / § 39 ods. 1 písm.d) Tr.zák. „nárok „ na zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu, že pri ukladaní trestu súd dbá na to, aby bol trest popri zákonnosti aj spravodlivý, vzhľadom na celkovú osobu obžalovaných, možnosť ich nápravy, pohnútku, ako aj najmä však na mieru zavinenia, najmä u obž. E. v súvislosti so skutkom 2/, kde bolo jednoznačne preukázané, že Košút bol napadnutý počtom minimálne 8 až 10 ľudí, ktorí však zatiaľ nie sú stotožnení, dospel k záveru, že sa nejedná o tak narušených páchateľov, ktorým by musel uložiť bezpodmienečne nepodmienečný trest odňatia slobody a to i na minimálnej hranici 4 roky, naopak súd dospel k záveru, že pre nápravu páchateľov bude postačujúce a v prípade že svoje odhodlanie viesť riadny život v budúcnosti myslia vážne, aj trest , ktorý sa u konkrétne u obž. 1/ odloží na maximálnu skúšobnú dobu , pričom všetkým trom obžalovaným zároveň uložil aj povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným a osobne sa poškodeným ospravedlniť.

Súd zároveň u obž. X/T. E. a Q. E. v zmysle § 42 ods. 2 zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 2T/199/2014 zo dňa 3.9.2014, ktorý bol vyhlásený obž. Q. E. X.XX.XXXX a ktorým trestným rozkazom bol uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 223 ods. 1 písm. a) bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, s podmieneným odkladom na dva roky a ktorý bol obž. X/Róbertovi E. oznámený doručením dňa 24.11.2014 a ktorým bol uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr.zák. , za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, s podmienenou dobou na dva roky. Súd pri ukladaní trestu u obž. 1/, 2/, 3/ teda vychádzal z tých skutočností, že títo urobili na hlavnom pojednávaní

vyhlásenie. Týmto vyhlásením jednoznačne napomohli orgánom činným v trestnom konaní a to, že nemuseli vykonať rozsiahle dokazovanie. Súd dospel k záveru, že u všetkých troch obžalovaných je možné mimoriadne znížiť trest práve aj k týmto skutočnostiam, nakoľko v prípade, že títo by žiadali uzavretie dohody medzi prokurátorom a obžalovanými, by už priamo zo zákona mali nárok na zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. U obžalovaných nejde o tak narušené osoby, aby musel byť bezpodmienečne nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody. Z týchto dôvodov potom súd rozhodol tak, ako je uvedené. Zároveň súd dospel k záveru, že u obž. 1/ T. E. je potom potrebné tento trest odložiť na maximálne možnú skúšobnú dobu, akú ukladá zákonodarca a to 5 rokov. Zároveň počas tejto skúšobnej doby uložil obž.1/ probačný dohľad spočívajúci v tom, že počas celej skúšobnej doby bude v spolupráci s probačným a mediáčnym úradníkom preukazovať riadny život. Súd zároveň pri ukladaní probačného dohľadu v zmysle § 51 ods. 4 uložil aj povinnosť obžalovanému a to zaplatiť škodu poškodeným v skúšobnej lehote, zároveň osobne sa ospravedlniť poškodeným. Touto úvahou sa súd riadil aj pri obž. 2/ , ktorému však uložil probačný dohľad na dobu 3 rokov a u obž. 3/ , ktorému uložil probačný dohľad na dobu 4 rokov.

U obž. 4/ B. súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo skutočností, že uvedený skutok spáchal ako mladistvý, preto súd upravil trestnú sadzbu, ktorá je 4 až 10 rokov, podľa § 117 ods. 1 na polovicu, potom mu uložil trest na dolnej hranici takto správnej trestnej sadzby. Zároveň u obžalovaného dospel k záveru, že prevýchovný účel trestu bude dosiahnutý aj podmieneným odkladom uvedeného trestu a preto mu súd v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 119 ods. 1 Tr.zák. tento podmienenčne odložil na primeranú skúšobnú dobu dvoch rokov.

Nakoľko svojim konaním obžalovaní spôsobili škodu, jednak T. W. a T. K., súd zaviazal obž. 1/, 2/,3/ nahraďiť v zmysle § 287 ods. 1 Tr.por. poškodenému T. W. škodu vo výške 1907,50 Eur a to škodu na zdraví, pričom pri výpočte tejto škody súd vychádzal z ustálenia znalcom a škodu 102,15 Eur na osobných veciach, pričom pri výške tejto škody súd vychádzal z odborného vyjadrenia. Všetkých troch obžalovaných zaviazal zaplatiť solidárne, nakoľko vzniknutú škodu spôsobili spoločným konaním. W. T. si uplatňoval ešte nad túto škodu inú škodu, ktorú však nemal preukázanú, dokazovaním tejto škody by v podstate presiahlo rámcetrestného stíhania, preto v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por. sa so zvyškom tejto škody poškodený T. W. odkázal na občiansko súdne konanie.

Ohľadne poškodeného K. súd rozhodol tak, že v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. obž. 1/ E. spolu s obž.4/ B. taktiež spoločne a nerozdielne sú povinní nahraďiť uvedenú škodu vo výške 1812,80 Eur, čo je škoda na zdraví, ktorú mal súd za preukázanú na základe výpočtu znalca. Na základe všetkých skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.